

Има 25 000
КраЗ-а!ЗОРЯ
ПОЛТАВЩИНИ

КОНТРОЛ ПАРТИЕН, НАРОДЕН

В ПОЛТАВСКА ОБЛАСТ десетки хиляди труженници от заводите и фабриките, от строителите и транспорта, от колхозите и совхозите, от учрежденията вземат активно участие в дейността на създадените по решение на Ноемврийския пленум на ЦК на КПСС органи на партийно-държавен контрол. Това е голяма сила!

По-долу поместяваме кореспонденция от председателя на комитета за партийно-държавен контрол по Кременчугското производствено управление В. Гузенко.

Помагаме!

РЪКОВОДЕЙКИ СЕ от ленинското положение за това, че контролът трябва да бъде всенароден, масов, действен, партийният комитет при Кременчугското производствено управление, заедно с комитета за партийно-държавен контрол, извършва голяма работа за създаването на групи и постове за съдействие на партийно-държавния контрол в колхозите, совхозите, предприятията, организацията.

Сега ние имаме 66 групи и 230 поста за съдействие, в които са избрани 1141 души — представители на партийните, комсомолските, профсъюзните организации и членове от колхозното производство.

Групите за съдействие, заедно с представители на комитета за партийно-държавен контрол, проверяват готовността на колхозите и совхозите за пролетната сеитба. В рейда взема участие около 500 члена на групите и постове за съдействие и колхозни актив.

Извършвайки проверката, комитетите едновременно вземат мерки за отстраняване на разкритите недостатъци, организират колхозниците за почистване на семената, за ремонт на селскостопанския инвентар, за подготовка и извозване на местните торове.

Групите за съдействие при колхозите „Горки“ (с. Мануйловка), „Чкалов“, „Орджоникидзе“, „Червен партизанин“, „Знаме на комунизма“, „Хрущов“, „Дружба“ и „Дзержински“

откриха около 6000 декара земи (непроизводителни ливади, пасища, крайречия и т. н.), които до това време не бяха използвани. Комисията предложи да се използват тези земи за увеличаване производството на фуражи през 1963 година.

Групата за съдействие при колхоза „Илич“ организира проверка на опазването и разходването на фуражите в животновъдните ферми и в бригадите. Бяха разкрити факти за безстопанско пазене на фуражите в бригада № 3. Групата доложи за това на партийната организация и на управлението на колхоза. На заседанието на управлението строго предупреди д-р. Романченко и го задължиха незабавно да сложи ред в опазването и използването на фуражите.

Би могло да се приведат още много примери за дейността на групите и постове за съдействие на комитета за партийно-държавен контрол, макар това да са само първите ни крачки. Напред има още много работа.

Дойде пролетта — отговорно време за селския труженник. Народните контролери ще заемат своето достойно място в редовете на бойците за високи добиви зърно в Полтавска област.

В. ГУЗЕНКО

председател на комитета за партийно-държавен контрол по Кременчугското производствено управление

ЧЕСТИТ РОЖДЕН ДЕН!

ВТОЗИ ПРИКАЗЕН ДВОРЕЦ живеят 700 млади, весели, щастливи деца. А сред тях днеска 320 са най-щастливи. Това са именниците. Така се случи, че през последното тримесечие в Полтавското училище — интернат № 1 се събраха 320 именници. Беше решено да отпразнуват техния рожден ден именно сега.

Всичко беше направено така, както у дома. Не се събираха на продължителни тържествени заседания, не произнасяха дълги речи. Просто се събраха в училищната столова, около красиво сервирания маси. И директорът на училището Павел Григоревич Карпенко каза няколко топли, сърдечни слова:

— Скъпи деца! Днес за вас е щастлив ден, наши традиционен празник на рождениите дни. Нашата партия и нашият народ винаги, като грижливи родители, мислят за вас, деца. Родната ви подарява неотдавна това прекрасно училище. Учете се, растете здрави и щастливи! Вие всички ще живеете при комунизма.

Представители от предприятията и учрежденията в града поздравяват именниците, връчват им подаръци. А членовете на дежурната по кухня бригада — възпитатели на училището — старателно поднасят на масата банички, праскови, торти, компот, бонбони.

Свири музика, звучат весели песни. Всички са в добро настроение. А след това започва голям концерт. Участвуват сами именниците, техни дребно, участвуват и приятели на интерната — ученици от училище № 15 в град Полтава.

На снимката: Празнуването на рождениите дни в училището. Интернат № 1.

Транктористката от колхоза „Жданов“, Лубенски район, Люба Нестрел'ная, през есента миналата година призова: „Детини! — на трактор!“ Стойци млади колхозници от областта се учиха в курсовете за механизатори, а през пролетта излязоха на полето на трактори.

На снимката: Люба Нестрел'ная излиза на пролетна сеитба.

НА 26 ФЕВРУАРИ Т. Г. под това заглавие се откри първа страница на „Зоря Полтавщини“. За 700! — изданието глас в цялата област миргородските кукурузопроизводители. За 700 килограма царевича от декара във всички колхоза и совхоза от производствено-то управление!

— В това е нашата чест на селския труженник, нашият висок патриотичен дълг, — писача във вестника миргородските членци.

Минаха дни. Настъпи пролетта. Настъпи и за миргородци пролетната „изпитна сесия“.

От полето идват добри вести. А как вървят работите при миргородци?

Да отидем там. И нарочно да не се отбиваме отначало в парткома и в производствено-то управление, да да не ни изпратят при най-добрите и за да оценим обективно хода на работата.

Първото стопанство по пътя за Миргород е совхозът „Декабристи“. Около управлението е алеята на първенците. Тука ние узнаваме: совхозът се бори за 850 килограма зърно царевича от декара от 5000 декара. А текстовите под портретите на първенците утвърждават: звената на героиня на социалистическия труд Прасковия Дмитриевна Ханко и Екатерина Василевна Цисе се борят за 1050 килограма механизаторите Павел Антонович Ворона и Прокоп Самойлович Ханко — за 780.

Сеитбата на царевича е в пълен ход. Директорката на совхоза Уляна Сергеевна Палкина сяда зад кормилото на „Москвич“ и ни поканва.

— Ето нашата Палка, героиня, — запознава ни по пътя.

Слушаме разговора между директорката и зеноводката. Нотите са достатъчно високи.

УСПЕХИ ВАМ, МИРГОРОДЦИ, ВЪВ ВЕЛИКИЯ ПОХОД!

Не разбираме веднага в какво е работата. Но зеноводката успява:

— Не се вълнувайте! Нищо сериозно не е станало. Просто ние никога не сеем царевичката без сърце.

Не сеем без сърце! Поради това събира високи добиви героинята. Поради това говори тя сега уверено:

— Всичко ще направим. Думата ще удържим!

Директорката и зеноводката се навендват над нивата, гребват от дъхщата разорана пръст. Колко зърна са паднали? Как са разместени гнездата? Квадрат като квадрат — точен. И дълбочината е нормална. А каквото беше в първите дни! Просто мисли. Телта беше къса, не стигаеше за цялата дължина. Как да сеят? Отиде Уляна Сергеевна в Полтава, в областното отделение „Селскостопанска техника“. Макар, че не трябва да оставя стопанството в толкова горещо време. Че и агрономът го няма сега в совхоза. Извикаха го на сесия в селскостопанската академия.

Уляна Сергеевна даже се разсърди:

— И кой би описал Академия-

та! Всяка година е така. Щом дойде пролет — у тях сесия.

Директорката и зеноводката вървят след агрегата. Земята е топла, влажна.

— Посевите ще бъдат чудесни, — казва Прасковия Дмитриевна.

А Уляна Сергеевна:

— Запишете датата на посев в графика, за да не загъснем за първото брануване.

Научаваме: в совхоза, както и навсякъде, във всички колхоза на Миргородското управление, са завели график за грижите за посевите във всеки участък поотделно. Важното е два пъти да се бранува до поникването. Първия път на четвъртия ден след посева, втория — когато кълвовете се покажат от земята, за да се унищожат плевелите.

Но не само тази мярба ще обезпечи получаването на 850 килограма зърно царевича от декара. Директорката обяснява:

— Сеем зърно изключително първо поколение, внасяме в гнездата минерални торове, а под дълбоката есенна оран внесохме по 1800 килограма угнил тор на декара, и през пролетта дадохме още по 1100-1500 килограма торове. А при Палка — по 3500 килограма средно излязоха!

Уляна Сергеевна отново и отново разказва за мерките, които ще обезпечат запаливания добив.

В съседство със совхозните ниви е земята на хомутиния колхоз „Шевченко“. Механизаторите садят картофи. Тази година ще засадят 1400 декара.

А редом са се разстали парничните плантации. Шумят моторите. Ден и нощ бурмат. Денем сеят, нощем брануват.

Девоици от зеновото на Катя Гулий се събраха около арката, която води към плантацията. Улучила се бе свободна минута и реши да посидят около входа на участъка цвята.

А Катя през това време беше на цекловата плантация. Там сега има много работа. Хоботникът настъпва и знепата са хвърлили всичките си основни сили за борба с него.

Късно вечерта се срещнахме с председателя на колхоза Гаврил Петрович Силар. Той беше в управлението. Имаше уморен вид. Но на лицето му сияеше

Полтавски фарфор

НАСИВ, звънялив е Полтавският фарфор. Още го няма по рафтовете в магазините. Но скоро ще се появи. И всяка домакиня ще има възможност да си избере по свой вкус необходимите сервиси.

В Полтава завърши строителството на голям завод за фарфорови съдове. Сега се монтира технологичното оборудване. В управлението на всички производствени процеси, начина от постъпването на суровината и завършвайки с излизането на готовата продукция, широко приложение ще намери автоматиката и телемеханиката.

Новият завод ще произвежда 3 милиона броя изделия ежегодно.

С това предприятие се разширява обхвата на промишлеността в Полтава. Фарфорните съдове от Полтавския завод ще множат славата на степната красавица.

И. Кузменко

КЪМ СИЯЙНИ ВЪРХОВЕ

ТОВА, че колхоз „Червена звезда“ уверено крачи нагоре, е ясно свидетелство за бобата, неуморима дейност на Комунистическата партия, на целия съветски народ, насочена към повдигане на селското стопанство, резултат от възхитения самоотвержен труд на самите колхозници.

Именно за това стана дума и на откритото партийно събрание, посветено на забележителното събитие в живота на селските труженници от Нова Аврамовка — разгръщането на борба за почетното звание „Колхоз на комунистически труд и бит“.

Преди поставянето на обещание на този въпрос на общо събрание, селските комунисти, подхванали това движение, много мислиха, пресмисляха, събеседваха се с колхозните активисти и стигнаха до извода, че стопанството на колхоза, трудова активност и политическото съзнание на неговите членове са на такъв уровень, че могат смело да се вдигнат на пур към нови сияйни върхове на трудовата слава.

Да се обхвем към фактите, които красноречиво свидетелствуват за значителните успехи, постигнати от колхозниците през последните четири години. Валовият сбор на зърно се увеличи на 1200 тона. Средният урожай на зърнените съставлява 170 килограма от декара, а на зинаята пшеница — по 250 килограма. Царевичката през миналата година достигна средно по 420 килограма от декара. Почти два пъти се увеличила в колхозните ферми увеличиха на едрия рогат добитък. В сравнение с други стопанства от района, в „Червена звезда“ има висока плътност от крави и свине на 1000 декара стопанисвана земя.

Интензивното развитие на животновъдството, създаването на фуражна база, внедряването на механизация във фермите производството и продажбата на мляко, яйца и други животински продукти на държавата. От година на година колхозът предерочно изпълнява своята първа заповед — плановите за изкупуване на зърно, месо и мляко. Грижейки се за увеличаване на общественото богатство, колхозниците едновременно с това повишават благосъстоянието на всяко колхозно семейство. Станал млочер, колхозът достойно екипировал всекиго за приложителен му труд. Достатъчно е да се каже, че

паричното заплащане на труда през последните години нарастна тук с 54 на сто.

Големи средства влага колхозът за стопанско и културно строителство. Само през миналата година са построени шест типични животновъдни помещения. В „Червена звезда“ колхозниците се ползват с платена отпуски, ветераните на труда получават пенсия. Жените имат право на декретна отпуски, заплащана също от обществените фонди. На колхозниците, които се учат във висши и средни учебни заведения, се отпускат стипендии.

Дълбоки изменения настъпиха и в съзнанието на хората. В отношенията между тях властно се утвърждават принципите на моралния кодекс на строителя на комунизма. Сега в колхоза няма хора, които да не участвуват в колективния труд.

Всичко, с което е богат и извесен новонавровският колхоз, е създадено от трудолюбивите ръце на чудесните му хора. В авангарда на първенците на колхозното производство върви колективът на фермата за комунистически труд, ръководен от комуниста Иван Матвеевич Вилин, механизаторите от тракторна бригада № 1, ръководена от комуниста Григорий Николаевич Тимошенко, труженниците от свинефермата, отгавявана от опитната колхозничка Татьяна Яковлевна Тур. членове от комсомолското зеново на Олга Сана, отглеждат високи добиви от „красица-

та на полята“. Те и много други честни и трудолюбиви колхозници застанаха начело на колхоза, станаха негова гордост, чест и съвест.

За всичко това развълнувана и горещо се говори на общото колхозно събрание, където се обсъждаше въпросът за борба за зването „Колхоз на комунистически труд и бит“. В обсъждането на съдържателния доклад на председателя на колхоза Иван Маркович Мовчан взеха участие зоотехникът на колхоза Татьяна Михайловна Федоренко, трактористът Прокопий Сидорович Тимошенко, ударничката на комунистическия труд дочката Мария Степановна Ковбаса и др. Всички те говориха за онай голяма отговорност, която поема върху себе си цялото колхозно семейство и всеки негов член поотделно, включвайки се в съревнование то за зването „Колхоз на комунистически труд и бит“, за ония пленяващи перспективи за развитие на всички отрасли на колхозното производство, набелязани в плана за двадесетлетното.

На събранието бяха приети нови повишени социалистически задължения за 1963 година: да получат от всеки декара по 312 килограма зърнени, по 700 килограма сухо зърно царевича, по 240 килограма грах, по 2800 килограма захарно цвекло, по 1250 килограма зеленчуци, да произведат по 7500 килограма месо в кланично тегло и по 53 000 килограма мляко на 1000 декара стопанисвана земя.

На космически скорости

Павел Попович стана почетен гражданин на град Полтава. На снимката: Връчване ключа от града на космонавта П. Р. Попович.

Павел Романович горещо пожелави девицата и ѝ пожела здраве, щастие, успехи в труда.

— Дайте да се фотографираме, — предложи майка. И ето, космонавтът е сред младци Вашия автограф.

в „БОРБА“

Стр. 2, бр. 67, 4 VI. 1963 г.

В. ХЕРБОЛД

Владимир ХЕРБОЛД

